

ikke kan det danske sprog og sådan noget, og det hilser vi da helt sikkert velkommen i Dansk Folkeparti. Vi må så bare sige, at i hvert fald ifølge betænkningen ender De Konservative med alligevel i den sidste ende at sige ja til tildelingen af de her 2.001 danske statsborgerskaber og 1.475 børn, der så også får dansk statsborgerskab som følge af lovgivningen. Der vil vi opfordre De Konservative til at melde klart ud og sige, at så støtter de altså ikke det samlede lovforslag og de lovforslag, der i øvrigt regulerer det her. Hvis ikke man melder klart ud på den måde, så opnår vi aldrig den situation, at vi får råbt bl.a. regeringspartierne, Socialdemokratiet og De Radikale, op, så de får lavet ændringer i det her. Man er nødt til at melde mere klart ud fra De Konservatives side og stemme imod tildelingen af de her ca. 2.000 statsborgerskaber plus de ca. 1.400 børn.

I Venstres væremåde i den her sag er der også lidt positive toner. Venstre stemmer åbenbart stadig væk for forslaget, ligesom De Konservative også gør det. Det kan vi ikke forstå i Dansk Folkeparti. Men vi har set, at der er stillet 13 ændringsforslag af Venstre, der går ud på, at personer, der f.eks. har begået kriminalitet, bliver taget ud af forslaget. Vi hilser da velkommen, at der nu er 13 ændringsforslag fra Venstre, men vi undrer os nok over, at et parti, der er med i et forlig, som bruger som argument hele tiden under de debatter, vi har herinde, at det er med i et forlig, med i et kontor-cirkulære og derfor ikke kan gøre noget, begynder at stille 13 ændringsforslag til lovforslaget. Det er da positivt nok. Det er da glimrende set med vores øjne, at Venstre gør det, men der er da et eller andet rivravruskende galt i, at man er forligsparti, man laver aftaler, man bruger som argument for ikke at stemme for nogle af vi andres ændringsforslag, at man har en aftale, og så stiller man selv ændringsforslag. Ja, jeg ved ikke, hvad justitsministeren siger til det, og hvad Socialdemokratiet og De Radikale siger til det, men det grænser da vistnok til forligsbrud. Gør det ikke?

Vi kunne snakke længe om det her forslag. Vi er altså, uanset hvad hr. Arne Melchior siger, grundlæggende af den opfattelse, at det her bliver behandlet uparlamentarisk og udemokratisk.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg bliver nødt til at tage en enkelt ting op her i anden omgang, men ikke så meget af hensyn til hr. Peter Skaarup, der kender svaret, fordi han har fået det fire gange tidligere. Nu får han det så for femte gang her.

Hr. Peter Skaarup siger stadig væk, at han ikke kan forstå – når vi har denne klare, tydelige, markerede holdning, at vi ikke ønsker, at der skal gives dansk statsborgerskab til dem, der ikke kan tale dansk, medmindre det er på grund af en sygdom, at vi ikke ønsker at give dansk statsborgerskab til dem, der har været udvist af Danmark på grund af kriminalitet, og at vi ikke ønsker at give dansk statsborgerskab til dem, som har begået personfarlig kriminalitet – hvorfor vi så alligevel ved tredjebehandlingen i overmorgen ender med at stemme for det samlede lovforslag, hvor vi giver disse 2.001 mennesker statsborgerskab.

Nu siger jeg så for femte gang til hr. Peter Skaarup og til dem, der ikke har hørt det de øvrige fire gange: Vi er i et dilemma. Vi stiller her ved andenbehandlingen klart og tydeligt ændringsforslag om de tre grupper, som jeg nævnte før, som vi ikke mener skal have dansk statsborgerskab. Det omfatter mindre end 50 personer. De 50 personer stemmer vi imod ved andenbehandlingen. De resterende 1.950 har opfyldt alle kriterier, kan tale sproget, har ikke begået alvorlig kriminalitet, og de har på enhver måde efter konservativ opfattelse fortjent at blive danske statsborgere, hvad enten de er tyrkere, svenskere, amerikanere eller palæstinesere.

Men ved tredjebehandlingen har vi kun én stemme, og hvis vi stemmer imod, fordi der er 50 af dem, vi ikke ønsker bliver danske statsborgere, så stemmer vi også imod, at de 1.950, som har opfyldt alle de kriterier, vi har opstillet, som har knoklet, arbejdet og lært sproget, kan blive danske statsborgere. Da vi kun har én stemme, vælger vi altså at tilgodese det store flertal og give dem dansk statsborgerskab, fordi det lille mindretal, som har brudt alle regler, ikke skal diktere vores stemmeafgivning.

Det er lidt af det samme med de 50 eller 100 roligans, som opførte sig urimeligt i forbindelse med den store fodboldkamp. De skal efter konservativ opfattelse anholdes, arresteres, for en dommer og have lange straffe, men de resterende 23.000, som opførte sig ordentligt, skal da ikke straffes ved, at man siger, at vi så aldrig mere vil arrangere fodboldkampe i Danmark.